

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

Αυτοχειρία

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ έξω από τα σύνορά μας θα αρκούσε αν κάναμε τον κόπο να ρίξουμε μια ματιά: το κυρίαρχο ευρωπαϊκό σύστημα που δοκιμάστηκε την τελευταία τετραετία δείχνει να σταθεροποιείται και να αναδιοργανώνεται στην παραδοσιακή του βάση.

ΠΡΩΤΗ ήταν η Ιταλία, με τον Ρέντσι να ανασυγκροτεί την Κεντροαριστερά στην εξουσία και να βγαίνει πρώτο κόμμα στις τελευταίες ευρωεκλογές.

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ η Ισπανία, όπου η φθορά της δεξιάς κυβέρνησης αποβαίνει πλέον σταθερά υπέρ των Σοσιαλιστών. Οι πολυσυζητημένοι Podemos ακολουθούν από μακριά τους αντιπάλους του παραδοσιακού δικομματισμού τρίτοι και καταϊδρωμένοι.

ΤΑ ΙΔΙΑ ισχύουν και στην Πορτογαλία, όπου όλα δείχνουν πως από την κυβέρνηση θα φύγει μεν η Κεντροδεξιά αλλά θα επιστρέψουν οι Σοσιαλιστές.

ΤΕΛΟΣ, στη Γαλλία ο επιάλτης της Μαρίν Λεπέν φαίνεται να αποκτά ταβάνι. Παραμένει στα υψηλά ποσοστά του 25-27%, αλλά η ταχεία ανασυγκρότηση της παραδοσιακής Δεξιάς και Κεντροδεξιάς προβάλλει ξανά ως η κυρίαρχη εναλλακτική επιλογή απέναντι στους καταρρέοντες Σοσιαλιστές.

ΤΡΕΙΣ μεγάλες χώρες της Ευρώπης, όπου πολλοί προέβλεπαν, ήλπιζαν ή φοβόντουσαν ότι ο δεξιός ή αριστερός λαϊκισμός μπορεί να κερδίσουν τη μάχη και να αλλάξουν τα ευρωπαϊκά δεδομένα, επιστρέφουν σταθερά στην παραδοσιακή αντιπαράθεση Κεντροδεξιάς - Κεντροαριστεράς.

ΜΕ ΑΛΛΑ ΛΟΓΙΑ, τα καλαμπούρια μάλλον τελειώνουν. Η ευρωζώνη δεν δείχνει τάσεις αυτοκτονίας, ούτε φαίνεται να μπαίνει στον πειρασμό μιας γενικής απορρύθμισης.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΥΤΟ; Πως αν επιβεβαιωθεί αυτή η τάση, τότε η «αντιμνημονιακή» κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL δύσκολα θα αποκτήσει συμμάχους τους επόμενους μήνες στους ευρωπαϊκούς συσχετισμούς. Να το έχουμε υπόψη μας.

ΑΛΛΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ και κάτι άλλο. Πως μόνο οπαδοί μιας εθνικής αυτοχειρίας μπορεί να ονειρεύονται κάποια άλλη κυβερνητική πλειοψηφία από τη σημερινή Βουλή.

Η ΛΑΪΚΗ ΕΝΤΟΛΗ είναι δεδομένη, η βάση στην οποία δόθηκε είναι σαφής και κάθε εκτροχιασμός από αυτήν μπορεί να κάνει στο πολιτικό σύστημα ανάλογη ζημιά με εκείνη που έκανε στον προηγούμενο δικομματισμό η κυβέρνηση Παπαδήμου.

ΔΙΟΤΙ ένα πράγμα είναι δεδομένο: οι κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες πρέπει να αλλάζουν με εκλογές. Ακριβώς όπως μέσα από εκλογές ανασυγκροτούν τα πολιτικά συστήματά τους οι άλλες ευρωπαϊκές δημοκρατίες.

ΤΑ ΑΛΛΑ λειτουργούν απλώς ως υπεκφυγές και μεταθέσεις ευθυνών.

ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ, βεβαίως, ότι κάτι τέτοιο στη σημερινή Ελλάδα μπορεί να έχει μεγάλο κόστος, κυρίως αν περάσει μέσα από μια σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΚΑΜΙΑ ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ. Αλλά δεν υπάρχει πολιτική χωρίς κόστος.

ΟΛΟΙ ΘΕΛΟΥΜΕ να ελπίζουμε πως ο ελληνικός λαός έχει επίγνωση των επιλογών του, ξέρει τι ψηφίζει και τι ρισκάρει κάθε φορά.

ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΥΔΕΙΣ μπορεί να του προσάψει ότι άλλα ακούει, άλλα ψηφίζει και άλλα προσδοκά.

“

Ένα πράγμα είναι δεδομένο: οι κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες πρέπει να αλλάζουν με εκλογές. Ακριβώς όπως μέσα από εκλογές ανασυγκροτούν τα πολιτικά συστήματά τους οι άλλες ευρωπαϊκές δημοκρατίες

”

jpretenteris@dolnet.gr